

לאדם?

מדאפקינחו רחמנא מזה שקראה התורה להקטורה בלשון אכילה, וכמו שדרשו שבשתי "אכילות" הכתוב בדבר, אחד "אכילת" אדם ואחד "אכילת" מזבח, לומדים מזה, שאכילה והקטורה שווים הם לעניין זה שמחשבת הקטרה תפסול דבר שעומד לאכילה, ומחשבת אכילה תפסול דבר שדינו בהקטרה.

ורבן מודיעם לא דורשים את הפסוק כמו
רבי אליעזר?

משמעותם שהם סוברים, מה שהפסוק קרא להקטורה בלשון אכילה, זה בא למדינו דין אחר, — וכן הם דורשים את הפסוק: האי

ולומדים מההיקש בשם **שמוחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם**, דהיינו שיירי המנחה שם נأكلים, אם חשב לאכלם חוץ לזמן — הרי זה פיגול. וכשם שמחשבים **מאכילת מזבח מזבח**, דהיינו, קומץ שהוא מזבח לאכילת מזבח, נקי על גבי המזבח, אם חשב להקטיר אותו לאחר — הרי זה פיגול, **כך מחשבין מאכילת אדם למזבח**, שאם חשב על שיירי המנחה שהם נأكلים, להקטירים לאחר, הרי זה מחשבת פיגול — ופסול, וכך מחשבים **מאכילת מזבח לאדם**, שאם חשב על הקומץ העומד להקטירה, לאוכלו אחר, הרי זה מחשבת פיגול — ופסול!⁽³⁾

מאי טעמא מהיכן למד רבי אליעזר, שהפסוק בא למדינו גם דין זה, שמחשבים **מאכילת אדם למזבח, ומאכילת מזבח**

שקיים החמה, אם הולכים אחר מחשבת האכילה, והרי כל הנأكلין אינם נפסלים בשקיים החמה, או שהולכים אחר עיקר זמנו של הדם שהוא נפסל בשקיים החמה. וכמו כן יש לדון לעניין מחשבת המקום, לענייןبشر קדשים קלים שחישב להקטירן חוץ לעוזה בירושלים, שמחיצת אכילתן היא ירושלים, אבל כל הנקטרין מהচיתן היא העוזה.

וויועין מנהנת אברהם שהביא להוציא מלשון רשי" לעיל [כח א ד"ה **כאליה**] שהולכים אחר עיקר זmeno ולא אחר המחשבה, שהרי כתוב שם שאם חישב לאכול מלאיה של שלמים ליותר שהוא פיגול, והרי זמן אכילת שלמים הוא שני ימים, עכ"ד, ואולם יש לדון בזוה שמכיוון והאליה שעולה לגובה יש בה דין קודשי קדשים כמבואר בזבחים [פט א], והלא זמן אכילת קדשי קדשים הוא ליום אחד, [ויועין בזבחים נה א בהערות ל"חברותא" העורה]^[1], אם גם אם הולכים אחר המחשבה הרי מחשבתו על לאחר נחשבת

ושemos שהיה מקום לומר שכמו שגזר רבי אליעזר ואסר מדרבנן אפילו בדבר שאין דרכו בכך, **כך יגוזר** ויאמר שמדרבנן מצטרפין מחשבת אכילה והקטורה, עכ"ד, וכן מפורש לעיל שם בדברי רבי ירמיה שלרבי אליעזר אין מחשבת אכילה והקטורה מצטרפין, ומשמע מדברי רשי" שולדעת ובו יוחנן בגמרה הסובר שאין מחשבת אכילה והקטורה מצטרפין, וכן ביאר התוס' יומ טוב ועיי".

3. המקדר דוד [לג א] נסתפק האם כשהחישב בבשר קדשים קלים להקטיר לאחר הוי פיגול לרבי אליעזר, ומשום שהולכים אחר מחשבת ההקטורה שחישב בהם, והרי כל האימוריין הגkatrorim נפסלים אז, או שהולכים אחר עיקר זמן האכילה של הבשר שהוא לשני ימים, וכי לפסול צריך שיחשב להקטיר ליום השלישי, וכמו כן נסתפק לעניין דין שחישב לשתוותו אחר